

Nieuwe wereld

Sprakeloos ben ik, bij het zien van de oorlog,
het geweld, de wanhoop,
op drift geraakt volk.

Zoals zo vaak grijp ik,
als ik zonder woorden ben,
naar de liederen van Huub Oosterhuis:

*Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg en water stroomt
voor allen.*

*Daar bouwen wij veilige buurten
wonen in wijken van vrede
in schaduw van bomen.*

*Geen kinderen zullen daar sterven
oude mensen maken hun dagen vol
en jonge mensen zullen daar pas op hun honderdste sterven.*

*Wij zullen niet voor de leegte zwoegen,
geen kinderen baren voor de verschrikking.
De wolf en het lam zullen weiden tesamen:
wij leren de oorlog af.*

Dat het zo, in Godsnaam, mag zijn.
Dat onze handen doen wat gedaan moet,
dat wij ons oefenen in kwetsbare weerstand
en geweldloze communicatie.
Dat wij ervoor waken om iedereen in partijen
onder te brengen
maar zoeken naar wat ons ten diepste
met elkaar verbindt.
Nooit zal geweld het laatste woord hebben....

*Susan van Os-Yedema
emeritus pastoraal werker*